

Karlovy Vary, 29. října 2014

Krajský soud v Plzni
Veleslavínova 40
301 00 Plzeň

*datovou zprávou a
doporučenou poštou (s dodejkou)*

Žalobce: **Karlovarský kraj**
IČO: 70891168
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

Zastoupen: Mgr. Michalem Mottlem
zaměstnancem Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88,
360 06 Karlovy Vary, IČO: 70891168

Žalovaný: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

Správní žaloba

**proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 22881/14/5000-24700-711175
ze dne 3. 9. 2014**

D v o j m o

Soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč bude uhrazen na výzvu soudu

Důkazy – dle rozpisu příloh

Rozpis příloh

1. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 22881/14/5000-24700-711175 ze dne 3. 9. 2014.
2. Platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Karlovarský kraj č. j. 136121/14/2400-04702-403322 ze dne 3. 2. 2014.
3. Zpráva o daňové kontrole č. j. 815080/13/2400-04702-403322 ze dne 29. 1. 2014.
4. Plná moc zástupce žalobce.

I. Skutkový stav

Dne 3. 9. 2014 bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalovaného č. j. 22881/14/5000-24700-711175 ze dne 3. 9. 2014 (dále jen „rozhodnutí o odvolání“), kterým žalovaný rozhodl podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění, o odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Karlovarský kraj (dále jen „prvoinstanční orgán“), č. j. 136121/14/2400-04702-403322, ze dne 3. 2. 2014 (dále jen „Platební výměr“). Tímto platebním výměrem prvoinstanční orgán vyměřil žalobci podle ustanovení § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 46.446,- Kč. Jako odůvodnění platebního výměru použil prvoinstanční orgán zprávu o daňové kontrole č. j. 815080/13/2400-04702-403322 ze dne 29. 1. 2014.

- *důkazy:*

1. *Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství;*
2. *Platební výměr;*
3. *Zpráva o daňové kontrole;*

Důvodem pro vydání platebního výměru ze strany prvoinstančního orgánu bylo údajné pochybení žalobce spočívající v porušení zásady transparentnosti zakotvené v § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, účinného v době porušení rozpočtové kázně (dále jen „ZVZ“). Žalobce dle názoru prvoinstančního orgánu tuto zásadu porušil tím, že u hodnotícího kritéria „Estetická a kvalitativní úroveň dodaných vzorků“, jemuž byla stanovena váha 40%, nebylo v zadávacím řízení popsáno hodnocení tohoto kritéria průhledným a srozumitelným způsobem.

V rozhodnutí o odvolání žalovaný rozhodl tak, že odvolání žalobce zamítnul a platební výměr potvrdil. Žalobce pro přesnost uvádí, že žalovaný právně vystupuje jako podřízený orgán Generálnímu finančnímu ředitelství, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1 – Nové Město, IČO: 72080043. Tato skutečnost mu však nebrání být účastníkem řízení v pozici žalovaného ve smyslu § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „SŘS“).

S ohledem na výše uvedené žalobce tímto ve smyslu § 65 odst. 1 SŘS podává v zákonné lhůtě tuto

správní žalobu,

kterou napadá rozhodnutí o odvolání (a potažmo i platební výměr) v celém jeho rozsahu pro jeho nesprávnost a nezákonnost, a to zejména z následujících důvodů:

- *nesprávné posouzení souladu hodnotících kritérií s ustanovením § 6 ZVZ.*

II. Nesprávné posouzení nastavení hodnotících kritérií správními orgány

2. 1 Žalobce je přesvědčen o tom, že nezákonnost touto správní žalobou napadaného rozhodnutí o odvolání (a též platebního výměru) vychází z toho, že oba správní orgány **nesprávně posoudily soulad hodnotících kritérií nastavených žalobcem s ustanovením § 6 ZVZ.**

Žalovaný již od počátku svého rozhodování převzal zcela nesprávný názor prvoinstančního orgánu o tom, že hodnotící kritéria nebyla ze strany žalobce nastavena transparentně a tuto skutečnost již neměl v úmyslu žádným způsobem prověřovat či ověřit.

V důsledku tohoto prvotního nesprávného úsudku, pak žalovaný svými dalšími úvahami uvedl do chodu spirálu nesprávného posuzování, neboť založil-li již vstupní skutečnost pro rozhodnutí na nesprávné úvaze, pak při sebevětší snaze o nezávislé posouzení případu a vypořádání odvolacích námitek nemohl dospět k jinému závěru, než opět nesprávnému.

Žalobce k tomuto uvádí, že vytýkané hodnotící kritérium „Estetická a kvalitativní úroveň dodávaných vzorků“ nastavil velmi transparentním způsobem, což dokládá následovně.

Již ze samotného názvu tohoto hodnotícího kritéria vyplývá, že případný uchazeč se bude muset snažit svou nabídku podat tak, aby ze všech nabídek jím podaná nabídka dosahovala co největší estetické a kvalitativní úrovně dodaných vzorků. Pokud tuto skutečnost uchazeč naplní a bude nejlepší, může očekávat, že v tomto dílčím hodnotícím kritériu uspěje.

Postup hodnocení tohoto dílčího kritéria byl žalobcem stanoven takto: *„nejkvalitnější nabídka obdrží 100 bodů, ostatní obdrží počet bodů vzhledem k nejkvalitnější nabídce.“*

Jak je z uvedeného postupu hodnocení patrné, předmětem hodnocení bude **kvalita** dodaného vzorku, tedy skutečnost, kterou lze považovat za velmi transparentní, ba dokonce zpětně přezkoumatelnou. Žalobce uvádí, že „kvalita“ je svébytným pojmem hojně užívaným jak v právním řádu České republiky, tak i v běžné obchodní praxi.

V tomto důsledku žalobce nevidí důvod, proč by měl postup hodnocení kvality dále specifikovat či upřesnit. Ostatně pokud by tak učinil, mohl by takovýmto postupem některé potencionální uchazeče odradit. Vezměme v úvahu např. definici, že za nejkvalitnější se považuje vzorek zhotovený z prvotřídní oceli nejvyšší jakosti. Takovéto kritérium hodnocení by sice bezesporu bylo přesnější, avšak všichni možní uchazeči, kteří by nebyli schopni pracovat s ocelí nejvyšší kvality, by byli ze soutěže vyloučeni, potažmo diskriminováni; obdobně by byly diskriminovány výrobky z jiných druhových materiálů (Dokonce se žalobce odváží tvrdit, že pokud by postup hodnocení kvality specifikoval či upřesnil, správní orgán by zareagoval tak, že tato přesnější specifikace je velmi diskriminační, neboť je zakázka „šita na míru“ jen některým uchazečům – tuto argumentaci správní orgány opakovaně v praxi užívají).

Z tohoto důvodu měl žalobce za to, že je vhodné a namístě tento svébytný pojem ponechat v obecném znění, neboť každý rozumný člověk přesně ví, co si pod tímto pojmem představí. Ostatně postavíme-li vedle sebe dva páry bot, kde u jedněch budou nepodlepené švy a popraskaná kůže, zatímco u druhých tyto skutečnosti budou absentovat, **bude se doopravdy při posuzování kvality jednat o netransparentní, diskriminační a nepřezkoumatelné kritérium, jak žalovaný uvádí??**

Lze sice žalovanému přisvědčit v tom, že žalobce nestanovil způsob hodnocení estetiky dodaných vzorků, ale toto kritérium je na rozdíl od kvality již značně subjektivním a obtížně zhodnotitelným. **Žalobce tak dle svého názoru jednal spravedlivě a transparentně**, když stanovil bodové posuzování toliko z hlediska kvality, přičemž estetika měla jistou váhu toliko

v úvahách hodnotitelů a mohla podružně hrát roli ve stanovení bodové hranice pro odlišení ostatních vzorků od toho nejkvalitnějšího.

Žalobce v tomto ohledu neshledává svůj postup netransparentním, ani diskriminačním, neboť jak v odvolání již zmíněno i sám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zcela logicky připouští nastavení určité části hodnocení subjektivních kritérií neurčitě. **Ke konstatovanému porušení § 6 ZVZ tak v žádném případě nemohlo dojít, neboť v zadání bylo zcela jednoznačně stanoveno, jak kritérium bude ohodnoceno.** Žalovaný se však v rámci rozhodnutí o odvolání vůbec nezabýval skutečností, že kritéria mohla (resp. byla) žalobcem nastavena transparentně, nýbrž toliko převzal názor prvoinstančního orgánu, že žalobce nastavil kritéria pro hodnocení netransparentně, a tudíž pochybil.

Žalobce přitom v rámci podaného odvolání jasně namítal, že s názorem a závěry prvoinstančního orgánu **nesouhlasí**, a že je toho názoru, že jím nastavená kritéria byla zcela transparentní a v souladu se zákonem a i s Příručkou pro příjemce finanční podpory z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Žalovaný tak měl v rámci odvolacího řízení prověřit, zda žalobce nastavil hodnotící kritéria v souladu se zákonem a nikoli toliko převzít nesprávný závěr prvoinstančního orgánu.

Žalobce v důsledku uvedených pochybení považuje rozhodnutí žalovaného za **odporující § 6 ZVZ, a tudíž nezákonné.**

2.2 V důsledku popsaného pochybení žalovaného pak žalovaný nemohl zcela řádně posoudit další odvolací námítky žalobce, neboť se jak již konstatováno řídil již o počátku nesprávnou právní úvahou.

Žalobce v podaném odvolání přitom zejména namítal, že vzhledem k charakteru realizované zakázky (kdy ani nebyl dán komplexní režim ZVZ), tedy **drobných reklamních předmětů spočívajících např. v reklamních tužkách, je zvolené kritérium hodnocení kvality zcela postačujícím a transparentním.** Žalovaný však tuto skutečnost při svém rozhodování vůbec nevezal v úvahu, ani se jí blíže nezabýval, ve svém rozhodnutí nezdůvodnil, proč neakceptuje tyto žalobcovy námítky a nevysvětlil svou úvahu, proč se ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu.

Žalobce však zejména namítal, že i kdyby byla jím transparentně nastavená hodnotící kritéria ze stany žalovaného posouzena jako netransparentní, pak by se vzhledem k okolnostem případu muselo zcela bezesporu jednat o tak marginální pochybení, že jej s ohledem na ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 14/1.3/15/2010, ve znění pozdějších dodatků (dále jen „dotační smlouva“) ani tak nelze považovat za porušení rozpočtové kázně, neboť dotační smlouva zcela jasně stanoví, že pro porušení rozpočtové kázně lze stíhat pouze pochybení závažná. Žalobce nemá v úmyslu zatěžovat orgán soudu zbytečným opakováním téhož, a proto uvádí, že tyto skutečnosti již byly dostatečně popsány v odvolání proti platebnímu výměru.

Žalovaný v tomto ohledu též učinil nesprávné správní uvážení, které postavil na právní argumentaci metodou logického výkladu tzv. důkazem opaku, kdy žalobci důkazem opačného výkladu ustanovení dotační smlouvy vysvětlil, co se rozumí závažným porušením dotační smlouvy, avšak při této své právní úvaze žalovaný zcela opominul posoudit míru případného pochybení žalobce ve vztahu k provedenému důkazu opaku, který jak výše vyloženo nastavil hodnotící kritéria transparentním, přezkoumatelným a zhodnotitelným způsobem. Jinými

slovy žalovaný provedl toliko subsumpci údajného pochybení žalobce pod jím provedený výklad, aniž by se blíže zabýval reálnou intenzitou konstatovaného „pochybení“.

2.3 Žalobce je přesvědčen o tom, že nezákonný postup žalovaného vyplývá z nedostatečné vůle žalovaného zabývat se specifiky případu žalobce a z přehnaného lpění na ryzí určitosti hodnotících kritérií.

Žalobce je jako zadavatel vždy při nastavování hodnotících kritérií dle právní úpravy ZVZ nucen lavírovat mezi dvěma mezníky, a to transparentním nastavením hodnotících kritérií a vyvarování se možné diskriminace uchazečů přílišným konkretizováním hodnotících požadavků. ZVZ je v tomto ohledu vůči veřejným zadavatelům velmi přísný, a je tak pro veřejné zadavatele velmi obtížné dostat se nastavenými kritérii mezi oba mezníky – což nakonec vyplývá i z nutnosti podávat tuto žalobu a z již výše žalobcem deklarované obavy, že i kdyby žalobce nastavil kritéria podrobně, také by mu to bylo žalovaným přičítáno k tíži.

Žalovaný by tak vždy při posuzování měl velmi pečlivě uvážit, zda ve vztahu k předmětu zakázky volil žalobce hodnotící kritéria tak, aby neporušil ani jeden z výše uvedených mezníků. Žalobce jak, výše vyloženo učinil vše potřebné pro to, aby jím nastavená kritéria nepřesáhla (neporušila) ani jeden z mezníků.

2.4 Na základě všech shora uvedených skutečností je žalobce přesvědčen o tom, že hodnotící kritéria byla nastavena zcela transparentním způsobem, a tudíž k porušení § 6 ZVZ **nedošlo, ani dojít nemohlo. Žalovaný pak svým nezákonným rozhodnutím pochybil a vydal nezákonné rozhodnutí, neboť dospěl k opačnému závěru.**

III.

Žalobní návrh

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby Krajský soud v Plzni vydal tento

r o z s u d e k:

1. Rozhodnutí žalovaného č. j. 22881/14/5000-24700-711175, ze dne 3. 9. 2014 a jemu předcházející platební výměr prvoinstančního orgánu, č. j. 136121/14/2400-04702-403322, ze dne 3. 2. 2014 **s e z r u š u j í.**

2. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení spočívajících v soudním poplatku.

Mgr. Michal Mottl
na základě plné moci

Karlovarský kraj
se sídlem závodní 353/88
360 06 Karlovy Vary
IČO: 70891168